

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀνάστασι κι' Ἀγάπη καὶ Λαμπρή
Κάθε καμπάνα χρωπὴ σηκίνει,
Καὶ ξημερὼν ἡ μέρα, καὶ φορεῖ
Στολή μ' ἀστέρι κι' ἄνθη κεντημένη.

Κ' ἡ γῆ εὐμορφαίνει καὶ λαμποκοπᾷ.
Ὁ ἄγγελος ποῦ ἦρθε νὰ κυλίσῃ
Τὴν πέτρ' ἀπὸ τὸ μνημα διασκορπᾷ
Ὅλη τῇ λάμπι του, θαρρεῖς, ἔς τὴν κτίσι.

Καὶ μέσα ἔς τὴν καρδιά μου μυστικᾷ
Νοιώθω νὰ ξημερώνη μιὰν ἡμέρα
Μὲ κάλλη ἀκόμα πλέον μαγικᾷ
Ἀπ' ὅσα εἶνε ἔς τὴ γῆ καὶ ἔς τὸν αἰθέρα.

Ὁ ἔρως καὶ ἡ ἀνοιξί κι' ἡ νιότη
Φωλιάζουν μέσα μου, τρεῖς θεσχυροί,
Καὶ ντύνουν τῆς καρδιάς μου τὴ γυμνότη.
Μ' ἀνάστασι κι' ἀγάπη καὶ λαμπρή.

Χώρα Μυράμωμι

ΦΟΛΑΙ

Χαρμόσυνος ἀντάλλει σήμερα ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ εὐθυμία θὰ βασιλεύσῃ σήμερα πανταχοῦ καὶ τὰ χριστιανικὰ φιλήματα θὰ ἀνταλλάγῃσι μετὰ πάντων καὶ πικρῶν χωρὶς οὐδεμίαν παρεξήγησιν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἀσπασθῇ μετ' ἀνεξικακίας ἀπιστεύτου τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ οὗτος πάλιν μετὰ τρυφερότητος ὑψίστης τὸν κ. Λεβίδην, τὰ μάλα συνειθισμένον εἰς ταιαῦτα χριστιανικὰ καθήκοντα. Ἐγὼ, ὀφείλω νὰ τὸ ὁμολογήσω παρρησίᾳ, οὐδέποτε θὰ συγκαταθεθῶ διὰ λόγους εὐνοήτους νὰ ἀσπασθῶ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον ἢ τὸν κ. Μιστριώτην, ἔστω καὶ ἐὰν κινδυνεύσω νὰ χαρακτηρισθῶ ὡς ἀντιχριστιανικός.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐντὸς τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τοῦ μᾶς ἀπῆλλαξε καὶ τῆς κυριαρχίας τῆς τεσσαρακοστῆς, τῆς ὁποίας τὰ θρασέα σύμβολα τὸ σκόροδον καὶ τὸ κρόμμυον μετὰ τῆς ἀφορήτου ὀσμῆς των ἀναισχύντως προσέβαλλον τοὺς ρώθωνας πάντες χριστιανοῦ καὶ τοῦ κ. Λομβάρδου. Περῆλθε καὶ ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν, ἥτις διὰ τοὺς ταμίαις ἤρξατο ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου καὶ εἶνε ἀγνωστον πότε θὰ λήξῃ.

Καὶ ἀφοῦ ἐκ τοῦ Πάσχα μετεπηδήσαμεν εἰς τοὺς ταμίας, ἃς ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον μας. Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς Τριγγέττα κυριοὶ Βλαχάνης καὶ Γρηγοράκης θὰ ἔχωσι καὶ ἄλλον σύντροφον τὸν κ. Λάσκην, ὅστις ἐφάνη ἐλλειμματίας 240 χιλ. δραχμῶν. Ἐκ τούτων εὐρέθησαν μετὰ ταῦτα ἐντὸς παντοπωλείου 8,811 εἰς ἐντάλματα, ἅτινα παρέδωκεν εἰς τὸν γραμματέα κ.

Ζαβογιάννην, ὅστις καὶ ἐφυλακίσθη, διότι φαίνεται, ὅτι ἐξέσωσεν ὀλίγον τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ φυλακισθεὶς κ. Λάσκης ἦτο καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος τῆς ὑπηρεσίας· ἦτο μάλιστα τόσο τακτικός, ὥστε οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ τὸν ἀπεικάλουν ὡσεὶ λόγιον. Μετὰ τὸ αὐτὴν λοιπὸν ἐργασίαν ἐπόμενον ἦτο νὰ χαλάσῃ.

Καὶ μία σκέψις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω :

Ἐὰν ὁ κ. Λάσκης δὲν πληρώσῃ τὰς 240 χιλ. δραχμῶν, βεβαίως θὰ εἶνε τὸ ἀκριβώτερον ὠρολόγιον τοῦ δημοσίου χωρὶς νὰ εἶνε τὸ ἀκριβέστερον.

Καθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἐβδομάδα ἐσυλλογιζόμεθα τὸν κ. Γρηγοράκη, ὅστις ἐν τῇ φυλακῇ εὐρισκόμενος δὲ ἡδύνατο ὁ ταλαίπωρος νὰ πηγαίῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐξώθεν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου γέρων συνταξιούχος ἐρωτᾷ τὸν παριστάμενόν του :

— Πληρώνουν σήμερον οἱ ταμίαι ;

— Ναί· πληρώνουν... τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των.

Κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Δημαρχείου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ διακοσμηθῇ δι' ἀγαλλματίων τοῦ ὀξυχειροῦ Ἐρμού κλέπτοντος τὴν τριαινὰν τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ξίφος τοῦ Ἀρείου καὶ τὴν πυράγραν τοῦ Ἡραίου. Τὰ ἀγαλλματῖα θὰ παραλάβῃ τριμελής ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Γρηγοράκη, Βλαχάνη καὶ Λάσκην.

Αἰσώπειος μῦθος·

Ὁ Διευθυντὴς φιλάνθρωπιку καταστήματος βλέπων τὸν ἀκατάστατον ταμίαν τοῦ τακτοποιοῦντα τοὺς λογαριασμούς :

— Τίς σέ, ὦ βέλτιστε, ἐδίδχεν οὕτω παιεῖν ;

— Ἡ τοῦ Γρηγοράκη συμφορὰ !

Ἀξενόπουλος

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἀφοῦ εἴγινε ἔς τὸ κράτος
ἡ κλοπὴ ἐπιδημία
κι' ἀφοῦ ἐκλήσαν ἐσχάτως
τρία, τέσσαρα ταμεῖα.

Ἀφοῦ κλέβει κάθε χεῖρ
καὶ τοῦ τὰδε καὶ τοῦ δεῖνα
κι' ἀφοῦ κλέφτικο λεμέρι
ἐκατήντησ' ἡ Ἀθήνα,

Δι' αὐτὰ κ' ἐγὼ ἀπλόνα
δίχως ἄλλος νὰ μὲ βλέπῃ
κι' ὅλῳ κλέβω, κλέβω μόνο
κλέβω ... τὴ δική μου τσέπη.

Κακίης